

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV (EU) 2015/1480

af 28. august 2015

om ændring af flere bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF og 2008/50/EF vedrørende fastsættelse af bestemmelser om referencemetoder, datavalidering og placering af prøvetagningssteder til vurdering af luftkvaliteten

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 15,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 15, i direktiv 2004/107/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 ⁽³⁾, har Kommissionen beføjelse til at ændre visse bestemmelser i bilag IV og V.
- (2) I bilag IV til direktiv 2004/107/EF fastsættes datakvalitetsmålsætninger, der bør opdateres for at opnå større klarhed.
- (3) I bilag V til direktiv 2004/107/EF fastsættes referencemetoder til vurdering af koncentrationer, og sådanne metoder bør ajourføres for at afspejle udviklingen inden for de relevante standarder.
- (4) I overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF har Kommissionen beføjelse til at ændre visse bestemmelser i bilag I, III, VI og IX.
- (5) I del C i bilag I til direktiv 2008/50/EF er der fastsat kriterier for kvalitetssikring af luftkvalitetsvurderinger, som skal præciseres og suppleres under hensyntagen til kvalitetssikringsprogrammer, der tilrettelægges af Kommissionens Fælles Forskningscenter, og der er indført en forpligtelse til at revidere kvalitetskontrolsystemet for at sikre, at kontrolanordningerne til stadighed er præcise.
- (6) I del C og D i bilag III til direktiv 2008/50/EF fastsættes kriterier for placering af prøvetagningssteder, som skal præciseres og suppleres på baggrund af erfaringerne med direktivets gennemførelse.

⁽¹⁾ EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol — Tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol — Del To (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

- (7) I del A i bilag VI til direktiv 2008/50/EF fastsættes referencemetoden til måling af visse forurenende stoffer, som skal tilpasses under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og under hensyntagen til de nyeste standarder for prøveudtagning og måling af partikler.
- (8) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.
- (9) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Luftkvalitetsudvalget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag IV og V til direktiv 2004/107/EF ændres som angivet i bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2

Bilag I, III, VI og IX til direktiv 2008/50/EF ændres som angivet i bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Bestemmelserne i dette direktiv bør sammenholdes med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽²⁾, navnlig for så vidt angår akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, og direktivet indeholder ingen fravigelser eller undtagelser fra ovennævnte forordning.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2016. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG I

I direktiv 2004/107/EF foretages følgende ændringer:

1) I afsnit I i bilag IV foretages følgende ændringer:

a) tabellen affattes således:

	»benzo[a]pyren	Arsen, cadmium og nikkel	Andre polycykliske aromatiske kulbrinter end benzo[a]pyren, kviksølv på dampform i alt	Samlet deposition
— Usikkerhed				
Faste og indikative målinger	50 %	40 %	50 %	70 %
Modellering	60 %	60 %	60 %	60 %
— Mindste dataregistrering	90 %	90 %	90 %	90 %
— Mindste tidsdækning				
Faste målinger ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Indikative målinger ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Fordelt over året for at være repræsentativt for forskellige klimaforhold og menneskeskabt aktivitet.

⁽²⁾ Indikative målinger er målinger, der foretages med nedsat frekvens, men som opfylder de andre datakvalitetsmål.»

b) i tredje afsnit udgår følgende punktum:

»Prøvetagning over et helt døgn tilrådes også for måling af arsen-, cadmium- og nikkelkoncentrationer.«

c) følgende punktum indsættes efter tredje afsnit:

»Bestemmelserne om individuelle prøver i det foregående afsnit gælder ligeledes for arsen, cadmium, nikkel og kviksølv på dampform i alt. Desuden er delstikprøveudvælgelse på PM₁₀-filtre af metaller med henblik på senere analyse tilladt, når det godtgøres, at delstikprøven er repræsentativ, og detektionsfølsomheden ikke kompromitteres i forhold til de relevante datakvalitetsmålsætninger. Som et alternativ til daglig prøvetagning tillades ugentlig prøvetagning af metaller i PM₁₀, forudsat at dataindsamlingens karakteristika ikke kompromitteres.«

2) Afsnit I til IV i bilag V affattes således:

»I. **Referencemetode til prøvetagning og analyse af arsen, cadmium og nikkel i luften**

Referencemetoden til prøvetagning af arsen, cadmium og nikkel i luften er beskrevet i EN 12341:2014. Referencemetoden til måling af arsen, cadmium og nikkel er beskrevet i EN 14902:2005 »Luftkvalitet i udeluft — Standardmetode til måling af Pb, Cd, As og Ni i PM₁₀-fraktionen i svævestøv«.

Medlemsstaterne kan også benytte andre metoder, hvis de kan påvise, at disse giver resultater, som svarer til den ovennævnte metode.

II. Referencemetode til prøvetagning og analyse af polycykliske aromatiske kulbrinter i luften

Referencemetoden til prøvetagning af polycykliske aromatiske kulbrinter i udeluft er beskrevet i EN 12341:2014. Referencemetoden til måling af ozon er beskrevet i EN 15549:2008 »Luftundersøgelse — Standardmetode til måling af koncentrationen af benzo[a]pyren i udeluft«. Så længe der ikke foreligger en CEN-standardmetode for de øvrige polycykliske aromatiske kulbrinter, der er nævnt i artikel 4, stk. 8, kan medlemsstaterne benytte nationale standardmetoder eller ISO-metoder som f.eks. ISO-standard 12884.

Medlemsstaterne kan også benytte en anden metode, hvis de kan påvise, at denne giver resultater, som svarer til den ovennævnte metode.

III. Referencemetode til prøvetagning og analyse af kviksølv i luften

Referencemetoden til måling af koncentrationen af kviksølv på dampform i alt i udeluft er beskrevet i EN 15852:2010 »Luftkvalitet — Standardmetode til bestemmelse af totalt gasformigt kviksølv«.

Medlemsstaterne kan også benytte en anden metode, hvis de kan påvise, at denne giver resultater, som svarer til den ovennævnte metode.

IV. Referencemetode for prøvetagning og analyse af depositionen af arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter

Referencemetoden til bestemmelse af depositionen af arsen, cadmium og nikkel er beskrevet i EN 15841:2009 »Luftkvalitet — Standardmetode til bestemmelse af arsen, cadmium, bly og nikkel i atmosfærisk deposition«.

Referencemetoden til bestemmelse af depositionen af kviksølv er beskrevet i EN 15853:2010 »Luftkvalitet — Standardmetode til bestemmelse af deposition af kviksølv«.

Referencemetoden til bestemmelse af depositionen af benzo[a]pyren og de øvrige polycykliske kulbrinter, der er nævnt i artikel 4, stk. 8, er beskrevet i EN 15980:2011 »Luftkvalitet. Bestemmelse af depositionen af benz[a]anthracen, benzo[b]fluoranthren, benzo[j]fluoranthren, benzo[k]fluoranthren, benzo[a]pyren, dibenz[a,h]anthracen og indeno[1,2,3-cd]pyren«.

BILAG II

I direktiv 2008/50/EF foretages følgende ændringer:

1) Del C i bilag I affattes således:

»C. **Kvalitetssikring af luftkvalitetsvurderinger: datavalidering**

1. For at sikre nøjagtige målinger og overholdelse af de datakvalitetsmålsætninger, som er beskrevet i del A, sørger de relevante kompetente myndigheder og organer, som er udpeget i henhold til artikel 3, for at sikre, at:
  - i) alle målinger foretaget i forbindelse med vurdering af luftkvalitet i henhold til artikel 6 og 9 kan spores i overensstemmelse med kravene i den harmoniserede standard for prøvnings- og kalibreringslaboratorier
  - ii) institutioner, som driver prøvetagningsnet og individuelle prøvetagningsstationer, har et anerkendt kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolsystem, som omfatter regelmæssig vedligeholdelse, der løbende garanterer måleudstyrets nøjagtighed. Det pågældende nationale referencelaboratorium reviderer kvalitetsstyringssystemet efter behov og mindst hvert femte år
  - iii) der etableres en procedure for kvalitetssikring/kvalitetskontrol af indsamling og indberetning af data, og at de institutioner, som er udpeget til at varetage denne opgave, aktivt deltager i tilsvarende kvalitetssikringsprogrammer for Unionen
  - iv) de nationale referencelaboratorier udpeges af relevante kompetente myndigheder eller organer udpeget i henhold til artikel 3 og akkrediteres for så vidt angår de referencemetoder, der henvises til i bilag VI — som minimum for forurenende stoffer, hvis koncentration overstiger den nedre vurderingstærskel — i henhold til den relevante harmoniserede standard for prøvnings- og kalibreringslaboratorier, for hvilken en henvisning er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende kravene til akkreditering og markedsovervågning. Disse laboratorier står også for samordningen på det nationale område af de kvalitetssikringsprogrammer for Unionen, som tilrettelægges af Kommissionens Fælles Forskningscenter, og de står desuden for samordningen på nationalt plan af anvendelsen af referencemetoder og ækvivalenspåvisning for andre metoder end referencemetoder. Nationale referencelaboratorier, der tilrettelægger indbyrdes sammenlignende undersøgelser på nationalt plan, bør også kunne akkrediteres i henhold til den relevante harmoniserede standard for præstationsprøvninger.
  - v) de nationale referencelaboratorier mindst hvert tredje år deltager i de kvalitetssikringsprogrammer for Unionen, som tilrettelægges af Kommissionens Fælles Forskningscenter. Giver denne deltagelse utilfredsstillende resultater, bør det nationale laboratorium ved næste deltagelse i de indbyrdes sammenlignende undersøgelser godtgøre, at der er truffet passende afhjælpende foranstaltninger, og forelægge en rapport for Det Fælles Forskningscenter herom.
  - vi) de nationale referencelaboratorier støtter arbejdet, der udføres af det europæiske netværk af nationale referencelaboratorier, der er oprettet af Kommissionen.
2. Alle data, der indberettes i henhold til artikel 27, anses for at være validerede, undtagen data, der er mærket som midlertidige.«

2) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Del C affattes således:

i) stk. 1, første og andet led, affattes således:

- »— strømmingen omkring prøvetagningsindtaget skal være fri (almindeligvis i en bue på mindst 270° eller 180° for prøvetagningssteder ved bygningslinjen) uden hindringer, der påvirker luftstrømmen i nærheden af indtaget (normalt nogle meter fra bygninger, balkoner, træer og andre hindringer og mindst 0,5 m fra den nærmeste bygning i tilfælde af prøvetagningssteder, der repræsenterer luftkvaliteten ved bygningslinjen).

- generelt skal indtaget for prøvetagningsstedet være mellem 1,5 m (indåndingszonen) og 4 m over jorden. En højere placering kan også være hensigtsmæssig, hvis målestedet er repræsentativt for et stort område, og eventuelle fravigelser bør dokumenteres på fyldestgørende vis.«

ii) stk. 1, femte led, affattes således:

- ved måling af alle forurenende stoffer skal trafikorienterede prøvetagningsindtag befinde sig mindst 25 m fra udkanten af større kryds, og højst 10 m fra fortovskanten. Et »større kryds« i denne forbindelse er et kryds, der afbryder trafikstrømmen og medfører fluktuerende emissioner (stop&go) i forhold til resten af vejen.«

iii) følgende afsnit tilføjes:

- »Enhver fravigelse af kriterierne i dette punkt dokumenteres fyldestgørende gennem procedurerne i del D.«

b) Del D affattes således:

»D. Dokumentation for og genovervejelse af den valgte placering

De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for vurdering af luftkvalitet i alle zoner og byområder, dokumenterer placeringsprocedurerne på fyldestgørende vis og registrerer oplysninger til støtte for nettets udformning og valgt placering af alle overvågningsstationer. Dokumentationen skal omfatte retningsvisende fotografier af omgivelserne omkring overvågningsstationer og detaljerede kort. Anvendes supplerende metoder i en zone eller et bymæssigt område, skal dokumentationen indeholde nærmere oplysninger om disse metoder og oplysninger om, hvordan kriterierne i artikel 7, stk. 3, er opfyldt. Dokumentationen skal ajourføres efter behov og gennemgås mindst hvert 5. år for at sikre, at udvælgelseskriterierne, nettets udformning og placeringen af overvågningsstationer forbliver gyldige og optimal i tidens løb. Dokumentationen skal forelægges Kommissionen senest 3 måneder, efter at der er anmodet herom.«

3) I bilag VI foretages følgende ændringer:

a) Del A affattes således:

»A. Referencemetoder til vurderingen af koncentrationerne af svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler (PM10 og PM2,5), bly, benzen, carbonmonoxid og ozon

1. Referencemetode til måling af svovldioxid

Referencemetoden til måling af svovldioxid er den, der er beskrevet i EN 14212:2012 »Luftkvalitet i udeluft — Standardmetode til måling af koncentration af svovldioxid ved UV-fluorescens«.

2. Referencemetode til måling af nitrogendioxid og nitrogenoxider

Referencemetoden til måling af nitrogendioxid og nitrogenoxider er den, der er beskrevet i EN 14211:2012 »Luftkvalitet i udeluft — Standardmetode til måling af koncentration af nitrogendioxid og nitrogenmonoxid ved kemiluminescens«.

3. Referencemetode til prøvetagning og måling af bly — uændret

4. Referencemetode til prøvetagning og måling af PM₁₀

Referencemetoden til prøvetagning og måling af PM₁₀ er den, der er beskrevet i EN 12341:2014 »Luftkvalitet — Gravimetrisk standardmålemetode til bestemmelse af PM₁₀ eller PM_{2,5}-massekonzentrationen i svævestøv«.

5. Referencemetode til prøvetagning og måling af PM_{2,5}

Referencemetoden til prøvetagning og måling af PM_{2,5} er den, der er beskrevet i EN 12341:2014 »Luftkvalitet — Gravimetrisk standardmålemetode til bestemmelse af PM₁₀ eller PM_{2,5}-massekonzentrationen i svævestøv«.

6. Referencemetode til prøvetagning og måling af benzen — uændret

7. Referencemetode til måling af carbonmonoxid

Referencemetoden til måling af carbonmonoxid er den, der er beskrevet i EN 14626:2012 »Luftkvalitet — Standardmetode til måling af koncentrationen af kulilte ved ikke-spredende infrarød spektroskopi«.

8. Referencemetode til måling af ozon

Referencemetoden til måling af ozon er den, der er beskrevet i EN 14625:2012 »Luftkvalitet i udeluft — Standardmetode til måling af koncentration af ozon ved ultraviolet fotometri«.

b) Del D udgår.

c) Del E affattes således:

»Ved godtgørelsen af, at udstyr opfylder præstationskravene i de referencemetoder, der er nævnt i del A i dette bilag, skal de kompetente myndigheder og organer, der er udpeget i henhold til artikel 3, acceptere afprøvningsrapporter udstedt i andre medlemsstater, forudsat at prøvningslaboratorierne er akkrediteret for så vidt angår den relevante harmoniserede standard for prøvnings- og kalibreringslaboratorier.

Udførlige afprøvningsrapporter og alle resultaterne af prøvningen skal stilles til rådighed for andre kompetente myndigheder eller deres udpegede organer. Afprøvningsrapporter skal godtgøre, at udstyret opfylder alle de præstationskrav, som udstyret er allerede blevet afprøvet og typegodkendt til i en anden medlemsstat, også i tilfælde hvor visse miljømæssige og lokale betingelser er specifikke for en medlemsstat og ligger uden for disse betingelser«.

4) Del A i bilag IX affattes således:

»A. Mindste antal prøvetagningssteder til faste målinger af ozonkoncentrationen

Mindste antal prøvetagningssteder til faste kontinuerlige målinger til vurdering af luftkvalitetens overensstemmelse med målværdier, langsigtede målsætninger og informations- og varslingstærskelværdier, hvor sådanne målinger er eneste informationskilde.

Befolkning (× 1 000)	Bymæssigt område ⁽¹⁾	Andre zoner ⁽¹⁾	Baggrund landdistrikt
< 250		1	1 station pr. 50 000 km ² gennemsnitligt over alle zoner pr. land ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	En yderligere station pr. 2 mio. indbyggere	En yderligere station pr. 2 mio. indbyggere	

⁽¹⁾ Mindst 1 station i områder, hvor befolkningen må forventes at blive eksponeret for de højeste koncentrationer af ozon. I bymæssige områder bør mindst 50 % af stationerne befinde sig i forstæderne.

⁽²⁾ Der anbefales 1 station pr. 25 000 km² i komplekst terræn.«